

govni strani. Začela pa se je kritika sedanjega položaja od vseh strani. In to je zdravo znamenje. To bo sprožilo, da bodo razmere hitreje dozorevale in da Rusija pride zopet v pravi tiri!

Kdo bo gospodar morja? Anglija, Amerika, Japonska se pogajajo, da ne smejo več pomnoževati bojnih mornaric. V resnici pa hite, katera bo to najbolje izvršila in zagospodovala nad morji.

Teden za katoliško časopisje

11. do 18. XII. 1927.

Smo veliko katoliško zavedni, da bomo en teden in to posebno od 11. do 18. XII. žrtvovali za katoliško časopisje. Smo vsi, duhovniki, cerkvene in katoliške prosvetne organizacije in požrtvovalni goreči katoličani! Svetovni nazor dandanes zmaga ali propada po časopisju. Mi hočemo, da katoliški svetovni nazor zmaga med nami po časopisju! — Podrobnejši spored za ta teden, ki bodi posvečen katoliškemu tisku, priobčimo prihodnjič!

Kaj je novega?

Koliko novih naročnikov? »Naš dom« je dobil doslej 700 novih naročnikov. Ker upamo, da mu vsi stari ostanejo zvesti, jih ima zdaj 3100. Nad 3000 smo že zlezli! Na delo za četrti tisoč, da bomo ta teden dosegli 4000!

Duhovniške vesti. Kaplan Anton Sparl je prestavljen iz Vuzenice v Sentilj pod Turjakom. Kaplan Franc Rampre je prestavljen iz Črešnjave pri Slov. Bistrici v Poljčane. Provizor Karl Lampert v Stopceh je nastavljen kot kaplan v St. Jurju ob južni železnici.

Smrt vzor-učitelja. V Mariboru je umrl v visoki starosti 84 let stari vpokojeni g. nadučitelj Ivan Zolnir. Rajni je bil vzgled pravega krščanskega vzgojitelja šolske mladine in svojih lastnih otrok. Zadnja leta svojega življenja je preživel v Mariboru v zaslužnem pokoju. Rajni je bil zvest naš pristaši, naročnik »Slovenskega Gospodarja« in njegov dopisnik. Ostani mu ohranjen časten in hvaležen spomin med vsemi, ki so ga poznali, njegovi rodbini pa naše priščno sožalje!

Vlom v Mariboru. Pred nekaj dnevi so se priklatili iz Avstrije v Maribor trije nepoštenjakoviči, ki so šli od Špičja do Maribora peš. V Mariboru so vzeli na piko blagajne. Prvič so prišli pred dnevi ob petih popoldne v prostore mariborskega Kreditnega društva v Slovenski ulici in izpravevali uradnika radi najetja posojila. Že temu uradniku se je zdela ta trojica sumljiva, jo je odpravil zlepa in javil osumljene osebe policiji. V soboto popoldne so videli tri moške, ki so ogledovali v Rotovškega trga prostore, kjer se nahaja mestna blagajna. V noči od sobote na nedeljo je bil izvršen vlom v blagajno peka Karla Robavs na Koroški cesti. Robavs ima železno blagajno v pisarni poleg prodajalne. Do blagajne je moglo priti od treh strani, a ni nobenih znakov, odkoder da bi bili udrli vlomilci. Težko železno blagajno so drznežji navrtali in izpognili toliko, da so lahko izbili ključavnico in se polastili vsebine blagajne. Vzeli so: 27 komadov tisočdinarskih bankovcev, 17 po 100 dinarjev, 700 komadov po 10 dinarjev, nadalje 750 komadov staroavstrijskih petkronk in enokronk ter več dragocenega nakita. Ko so izvršili svoj posel, so potrosili prostor, po katerem so se kretali, z moko, da bi prikrili stopinje. Da niso pustili na raznih predmetih odtiske prstov, so imeli rokavice na rokah in so eno celo pozabili na tleh. Po odkritju zločina v nedeljo zjutraj je bil podan sum, da je da je moral biti kolovodja vlomilcev prav dobro znan z razmerami pri Robavsu. Robavs se je tudi spomnil, da je bil letos pri njem zaposlen kot pekovski pomočnik Dunajčan Hans Armann. Po vladu so jo popihali lopovi preko meje in ravno omenjenega Armanna je vrnila avstrijska obmejna straža nazaj v Jugoslavijo, ker je hotel prekoračiti mejo brez potnih listin. Armann se je vrnil v nedeljo

popoldne v Maribor z vlakom, a je bil aretiran že takoj na kolodvoru. Policija je dobila pri njem 20 tisočakov. Izpovedal je, da je izvršil vlom v družbi dveh pomagačev, kojih imena pa še noče izdati. Po vladu so šli vsi trije skupno do Treh ribnikov, kjer so se razdelili med seboj plen in nato jo je ubral vsak po svoji poti proti avstrijski meji. Mariborska policija bo izsledila s pomočjo avstrijskih oblasti še druga dva vlomilca.

Samomor. V soboto popoldne se je ustrelil skozi srce v Studenskem gozdu nad Mariborom pri Felberjevem otoku Robert Ogrizek, komaj 29 let star veleposesnik na Sturmburgu na Pesnici. Ustrelil se je tako, da je padel po samomoru del njegovega telesa v Dravo in so ga spravili na suho s pomočjo čolna. Zapušta mlado ženo. Vzrok samomora je telesna pohabljenost in trenutna zmedenost.

Divjega prešiča ustrelil. V mariborski okolici so divje svinje posebnost med divjačinami in malokateri lovec je bil že tako srečen, da bi mu bila prišla divja svinja pred cev. V ogromnem lovišču veleposesnika g. Perka nad Kamnico pri Mariboru so sledili lovci že nekaj let sem divje svinje. Letošnje poletje je delala ta požrešna zverjad zelo veliko škodo kmetom pri Sv. Križu. Ljudje so bili skrajno nevoljni, ker so jim izorale divje svinje cele njive krompirja, počesale koruzno klasje in uničevale poljske pridelke. Vsi napor lovecev, da bi izsledili te divje požrešneže, so bili dolgo časa zaman. Šele zadnje sredo ob 5 uri zvečer je bil Perkov sin Ivan tako srečen, da je ustrelil 149 kg težkega divjega prešiča, katerega je zalezoval že tako dolgo. Omenjenega dne je pazil na zver lovec Perko na takozvanem Šobru pri Sv. Križu nad Mariborom in sicer pri prazni hiši blizu smrekovega gozda. Ravno ob petih zvečer je hotel velikanski prašič smukniti iz starega smrekovega gozda v mladega. Pri tej priliki ga je zapazilo lovčovo oko in je ustrelil prvič po zverjadi na razdaljo 70 korakov in je prestrelil s kroglo obe nogi. Obstreljena žival se je postavila vsa razjarena na obe zadnji nogi in se poglajala proti lovcu, ki jo je pogodil drugič s kroglo v prsa. Na to je pograbil puško in izstrelil iz obeh cevi v prašiča šibire in šele po četrtem strelu je zver poginila. Ustreljen prašič je star 2—3 leta in je bil v soboto in nedeljo razstavljen Mariborčanom v prostorih hotela Halbwild v Jurčičevi ulici. Mlajši Perko sledi pri Sv. Križu še eno svinjo in to bo najbrže samica.

Kako bomo volili v Krčevini pri Mariboru? V naši občini imamo občinske volitve prihodnjo nedeljo, dne 4. decembra v krčevinski šoli od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Volili bomo vsi poštene Krčevinarji samo četrto, to je zadnjo skrinjico. Ta predstavlja našo stranko. Prva je bivšega župana Škofa. Druga je socialistična, tretja pa radikalna. Nobene od teh mi ne moremo voliti, ampak bomo naše kroglice spustili samo v našo skrinjico, ki je zadnja, a bo glede števila glasov prva, ker bo v njej največ volilnih kroglic. Zapišite si vsi Krčevinarji, kako je Škof gospodaril! Sedaj še župan ni več in je občinski odbor razpuščen. Urad in kaso je moral dati drugim močim v roke. Okrajni zastop je pri uradni reviziji našel nad 56.000 Din primanjkljaja v občinski blagajni. To niso mačkinje solze za našo občino, kjer smo po večini delavci, posestniki, železničarji, obrtniki in drugi revni stanovi doma! Kako je moglo toliko denarja manjkati v občinski kasi, katero je imel v rokah g. Gregor Škof? Ker se par let ni vpisovalo niti tega vse v knjigo, kar je davčni urad nakazal občini kot občinske doklade. Uradna revizija je dokazala, da je Škof »pozabil« vpisati svote, ki znašajo po 16.200, 12.100, 5000 in 4000 Din itd. Seveda je Škof po reviziji to povrnil, ali resnica pa je, da vse to ni bilo v redu! Kaj pa, če naši možje ne bi bili zahtevali revizije? In kake so naše občinske ceste? Bile bi lahko mnogo boljše! Čudno je tudi, da je Škof hotel kar na naglo prikloniti našo Krčevino k mestu. Strašno se mu je mudilo! Tako stvar je treba dobro premisliti, ali je priklonitev škodljiva ali koristna za nas. Naj nam mestna občina da prej zagotovilo, da nam ostanejo stare pravice, potem se lahko o tem razgovarjamo. Škof

ima prvo skrinjico in hoče zopet postati župan. Krčevinarji: Škofove liste nikar ne volite! Ko boste v nedeljo, dne 4. decembra šli glasovat, trdno držite kroglice v roki in jo ne izpustite ne v prvo, ne v drugo in tretjo, ampak samo v četrto, to je v zadnjo skrinjico! To je naša stranka! Posestniki, vinčarji, železničarji, delavci, obrtniki in vsi drugi! Dobro premislite, komu boste dali za bodoča leta občinsko gospodarstvo v roke! Nosilec naše liste je sedanji gerent, kovaški mojster, od vseh spoštovani mož g. Alojzij Pekar. Vsi Krčevinarji na volitve za pošteno gospodarstvo, vsi kroglice samo v 4., to je v zadnjo skrinjico!

Možje iz vojne! Pošljite prav gotovo to nedeljo 4. decembra svoje zaupnike, tolmače vaših misli in želja na naš sestanek, ki bo v salonu tov. Rozmana, pri Jerneju, sv. Petra cesta 85, koj po vojaški maši, ki prične ob 8 uri v cerkvi sv. Petra v Ljubljani. Javite udeležbo, naročite kosilo pri tiskarstvu Zveze, Miklošičeva ul. 5.

Dober oče. Zdal se približuje Miklavž in božič. Kaj bi dal dober oče sinu, kaj hčeri? Naročite jima »Naš dom«. To je najcenejše darilo in vse leto bo veselje z njim!

Smrtna kosa. V St. Lju pod Turjakom je umrla v starosti 67 let Uršula Potočnik, po domače Ločnik. Zapušta moža in sedem odraslih otrok. Rodbina pokojne se zahvaljuje vsem, ki so jo spemili na njeni zadnji poti. Svetila jej večna luč, žalujočim sorodnikom naše sožalje!

Celjska porota. Zadnje porotno zasedanje je trajalo le dva dni. V torek se je zagovarjal kot prvi Josip Kunst iz Gregovcev na Bizetjskem, Ponoči 23. oktobra t. l. je iz neznanega vzroka porinil svojemu prijatelju Domitroviču nož v prsa tako, da je Domitrovič kmalu nato izkrvaveč. Kunst je dobil 7 mesecev težke ječe. — Sofer K. Z. iz Rajhenburga je bil obtožen hudodelstva posilstva. Bil je oproščen. — Kot zadnji slučaj je obravnavala porota obtožbo Josipa Tovornika iz St. Janža nad Storami radi hudodelstva uboja. Dobil je tri in pol leta težke ječe.

Zlato poroko je obhajal Franc Macur, brat pokojnega misijonarja Janeza, s svojo ženo Marijo, rojeno Planinc. Oba slavljena sta se zdrava in čvrsta veselila obenem poroke in skupne gostije svoje vnukinje Erne Gršakove, poštarice v Petrovčah, ki se je na Spodnji Polskavi poročila s Srečkom Pečarjem, učiteljem v Petrovčah.

Odlikovani gasilci. S svetinjo za civilne zasluge je kralj odlikoval člane gasilskega društva v St. Jurju ob južni železnici in sicer: Načelnika Franca Godec in člana Franca Pevec in Antona Rataj.

Prečistite gospode društvene voditelje vljudo prosimo, da bi hoteli ta mesec na vseh društvenih prireditvah priporočati »Naš dom«. Njihova beseda bo rodila večji uspeh kot vsa druga reklama.

Voditeljem Marijinih družb, ki so zadnje mesece v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru naročali sprejemnice v Marijino družbo, javimo, da jim istih ne moremo poslati, ker so razprodane, osrednje vodstvo pa še ni določilo besedila za nove sprejemnice, radi česar jih ne moremo tiskati. Toliko v pojasnilo.

Božične jaslce iz kartona v zelo različnih izpeljavah in barvah in po najraznovrstnejših cenah od 3 Din do Din 120 za komad ima na prodaj Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Trgovci dobijo znaten popust. Vabimo vse, ki se zanimajo, da si jih ogledajo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru na Koroški cesti 5 ali pa v podružnici na Aleksandrovi cesti 6.

Najdena ura. Na okrajni cesti v Gočovo pri Sv. Lenu se je našla srebrna ura z verižico. Dobi se pri Antonu Novak v Črmlji pri Sv. Bolfenku v Slov. gor.

Opozarjamo cenjene čitatelje na današnjo prilogo drž. loterije od tvrdke B. D. Manok, Beograd.

Debeli ljudje dosežejo z vestnim uporabljanjem Franz Jožefove grenčice lahko izpraznenje želodca brez večjega napora. Pri revmatizmu in sladkorni bolezni zdravniki z uspehom upor. Franz Jožefovo grenčico, ki se povsod dobi.

Viničarski vestnik.

Iz tajništva centrale Stokovne zveze viničarjev. Načelstvo zveze je v svoji seji dne 21. novembra t. l. sklenilo, da se pri vseh naših skupinah, izvzemši Sv. Barbara v Halozah in Maribor, sprejemajo po 1. januarju 1928 člani v Podporni sklad samo do starosti 50 let. Ta sklep ne velja tudi za one kraje, kjer se še bodo skupine naše organizacije ustanovile. Člani naj torej vzamejo to na znanje in naj prijavijo še vstop vseh svojcev, katere še mislijo pri nas organizirati in zavarovati. Enako velja sklep načelstva, da je od 1. decembra 1927 pristopnina 2 Din za člana.

V zadnjem času so umrli člani: Bukovec Terezija skupine Ljutomer, Ribič Avguštin, Gril Julijana in Rakuša F. skupine Sv. Miklavž pri Ormožu. Naj v miru počivajo! Za vsakim se je kot običajno izplačalo 300 Din podpore. Skupno se je iz Podpornega sklada od dne ustanovitve 1. aprila do dne 25. novembra t. l. že 61 različnih podpor izplačalo, med temi že 15 slučajev posmrtnine. Viničarji uvidevajo vedno bolj in bolj veliko važnost organizacije, kakor dobrane, katere more nuditi le medsebojna vzajemnost. Pojavili so se v naših vrstah že tudi oni, ki so vedno zanimali potrebo organizacije ter bili najhujši nasprotniki v lastnih vrstah našega pokreta. Tako so sedaj mnogi klonili samo vsled našega neumornega in nesebičnega dela, za dobrobit viničarskega stanu in se nam pridružili. Vedno večji napredek v organizaciji nam daje zavest, da kot združeni tovariši res korakamo nasproti lepši bodočnosti, kakoršne nam nikdar drugo ne bi dali mogli in ne hoteli. Pred vsem če bi mi sami držali roke križem in čakali, da bode prišlo samo med nas, kakor še sploh nekateri mislijo.

Zadnji čas prihajajo naši člani s pritožbami zoper zelo krivična dejanja svojih gospodarjev vedno v večjem številu. Svote odtegnjenega in zadržanega denarja kot zasluzka presegajo za naše razmere neverjetno višino, n. pr.: Din. 3512, 2980, 150, 619, 447 itd. celo vrsto. Koliko pomeni ena teh odtegnjenih svot za viničarja izgube in krivice, ko je služil pri trdem delu samo 5 Din do 7.50 Din ali 10 Din dnevno, ponajveč še pri svoji hrani, je dovolj jasno. Kolika je krivica samo ta, da se viničar pri takih vinogradnikih muči celo leto, ker mu pa redno nikdo ne plača, še trpi bedo in pomanjkanje, ko pa ob koncu leta zahteva vendar račun ali zasluzek, se prav rado zgodi, da se tako zgliha,

da zopet nič ne dobi, ali pa, kakor je to bilo v par slučajih, da se ga napodi, brez računa, brez denarja ali česa drugega, da je navsezadnje primoran ta trdo pristradani in zasluženi denar iskati si ga po sodiščih. Samo tisti čas, ki se uporabi pri organizaciji za tozadevne prošnje, pritožbe ter intervencije na take gospodarje, če bi se ne uporabil za drugo, koliko bi se že boljše storilo. Zato je pa novi viničarski red nujen, da se odstranijo take in enake krivice, ako se hoče, da bode za viničarje res pravičen. Intrigirajo in nasprotujejo temu le edino tisti, katerim je za sedaj obstoječe stanje, ki nočejo, da naj še naprej gara v svoji brezpravnosti, dokler more, kakor se prepogosto to sedaj izvaja. Kdor trdi, da to ni res, naj si pregleda v tajništvu naše zveze vse akte takih pritožb, bo hitro videl, kdo in pa kakšne krivice se vse viničarskemu ljudstvu godijo.

Viničarji za »Slovenskega Gospodarja«! Noben list v Sloveniji se ne zanima za nas vsaj ako redno ne, kot »Slovenski Gospodar«! Zato pa hočemo tudi viničarji storiti vse za »Slovenskega Gospodarja«, ki bo začel po novem letu izhajati v novi obliki na 16 straneh in bo tudi obdržal »Viničarski Vestnik«. Viničarji, na delo za »Slovenskega Gospodarja«. — Viničar.

Za razvedrilo.

Rešitev ugank: Psi lajajo, ker ne znajo govoriti. — Pijanci najbolj ljubijo čednost: up. — Napiši me in suši me in beri me, vedno ostanem tepec, ker sem — cepec.

Novo uganke. Kaj imata bahač in svinjski mehur enakega? — Kdo je zjutraj najbolj dobre volje? — Golin v kosmatinca leze, kaj je to?

Čarodejnik. Kako napraviš, da sneg gori? Vzemi pest snega, naredi kepo, na robu kepe skrij košček bele kafe, ki se ne razloči od snega, kafe zažigj in vsakdo bo verjel, da sneg gori, če ne bo vedel, kako si napravil.

Neroden gospod. Gospod učitelj je nesel svojo veliko stensko uro k urarju v popravilo. Srečal ga je črevljarski učenec, ki se je sklenil maščevati nad učiteljem in mu je rekel: »Gospod, bi pa vendar le kupili žepno uro, je pa bolj priročna kot ta-le! Kako ste nerodni!«

Čudna stava. Prijatelj tovarišu: »Koliko staviš, da danes in jutri ne umrjem!« Tovariš: »Ne šali se, vsak lahko umre!« Prijatelj: »Vem, ali vsejedno, stavi!« Tovariš:

»Dobro 2 litra vina!« Prijatelj: »Kar plačaj jih, ker si že izgubil!« Tovariš: »Kako?« Prijatelj: »Jaz danes in jutri ne bom umrl, lahko danes ali jutri, dvakrat je pa res nemogoče!«

Franček — pijanček je bil ta teden zopet kregan od gospoda župnika. Pa se je zagovarjal: »Glejte, gospod župnik, midva pravzaprav skupaj delava. Vi govorite, da se ne sme piti in pijan biti, jaz pa ljudem pokažem kako se pije in kako je človek pijan, da taki ne smejo biti!«

Vzoren učenec. Mati: »Sinček, tako veselje si mi zadnjič napravil, ko si bil prvi v šoli, zdaj pa nisi več!« Učenec: »Veste mati, je takole, tudi kaka druga mati ima rada tako veselje, zakaj bi se pa vedno le ena veseljala!«

»DOBRA DEKLICA«

ali:

»KAKO JE NEKDO OMEDELEL.«

(Igra, ki jo naj v decembru povsod priredijo!)

I. dejanje; doma.

Deklita: Mati, ali si smem naročiti »Naš dom«?

Mati: Zakaj ti bo? Saj imaš dela dovolj!

Dekle: Saj le vsak mesec enkrat pride. Bom pri delu pa še bolj pridna!

Mati: Škoda je denarja! Koliko pa velja »Naš dom«?

Dekle: Pri nas smo naročniki »Gospodarja«. Zato velja le 12 Din na leto. Za druge je po 20 Din. Saj ni mnogo!

Mati: Kaj ne bi bilo mnogo? Boljše, da daš denar siromaku.

Dekle: Ko pa je »Naš dom« tudi siromak! Mati, dovolj je mi! Pravijo, da morajo imeti vsa štajerska dekleta »Naš dom«.

Mati: 12 Din je mnogo.

Dekle: Lahko plačam le za pol leta enkrat, pa junija zopet za pol. To bi prišlo zdaj le 6 Din. Če pa še teh ne bi mogla, je dovolj, da plačam vsaj za prvo četrt leta 3 Din. To res ni mnogo.

Mati: No, naj pa bo!

Dekle (veselo skoči): Bog plačaj, mamica! — (Tiho obstoji in sklene roki.)

Mati: No, kaj pa imaš?

Dekle: Veste, mati, še nekaj Vas bi rada prosila.